

זוהר היומי

זוהר שמות – דף רמ"ב ע"ב

פרשת פקודי

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רמ"ב ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

הָא אֱוֹקִימָנָא, אֲבָל לָא כְּתִיב בְּהוּ קִימָה, אֶלָּא וַיִּתֵּן, נְתִינָה לְשׁוּאַה עֲלִייהוּ מַה דְּאַצְטְרִיךְ, בְּגִין דְּאִית תַּתְּאִין וְעֶלְאִין, רְכִיבִין דָּא עַל דָּא. וְעַל דָּא כְּתִיב בְּהוּ נְתִינָה.

תרגום לעברית

וְאֵלֹהֵי הָאֲדָנִים הָרִי בְּאֲרָנוּ, אֲבָל לֹא כָּתוּב בָּהֶם קִימָה, אֶלָּא וַיִּתֵּן, נְתִינָה, לְשִׁים עֲלֵיהֶם מַה שְּׁצָרִיךְ, מִשּׁוֹם שֵׁשׁ תַּתְּאִינִים וְעֲלִיֹּנִים רוֹכְבִּים זֶה עַל זֶה. וְעַל כֵּן כָּתוּב בָּהֶם נְתִינָה.

טקסט הזוהר

בְּהֵיא שְׁעָתָא דְּהָאִי נְקוּדָה אֲתַקְמַת, אֲשַׁתְּקַעַת סְטָרָא אַחְרָא. וְלֹא אֲתַמַּחַת כָּלִל, דְּהָא לֹא אֲתַמַּחִי, אֶלָּא לְהֵוּא זְמָנָא דְּאֵתִי, דְּאֲתַמַּחִי מַעֲלָמָא, כְּמָה דְּאֲתַמַּר, אֲתַקֵּם דָּא וְאֲשַׁתְּקַעַת דָּא. (שמות מ) וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו, כְּדִין שְׁאָרֵי לְאֲתַתְּקַפָּא הָאִי סְטָרָא (ד"א רוחא) דְּקְדוּשָׁה וְכַד אֲתִיְהִיבוּ אֵלִין סְמִכִין, אֲשַׁתְּקַעוּ כְּלָהוּ דְּסְטָרָא אַחְרָא, וְעֵאלוּ בְּנוֹקְבָא דְּתַהוּמָא רַבָּא. בְּגִין דְּאֲסַתְּלֵק הָאִי סְטָרָא דְּקְדוּשָׁה עֲלָאָה, וְאִיהוּ חוֹלְקָא לְאֲסַתְּלֵקָא, וְכִדִּין הָאִי סְטָרָא אַחְרָא אֲשַׁתְּקַע, וְעֵאל בְּהֵוּא נוֹקְבָא דְּתַהוּמָא.

באותה שעה שהנקה הזו הוקמה, נשקע הצד האחר ולא נמחה כלל, שהרי אינו נמחה אלא לאותו העתיד לבא שימחה מן העולם, כמו שנתבאר, הוקם זה ונשקע זה. ויתן את אדניו, אז התחיל להתחזק הצד (הרוח) הזה של קדושה, וכשנתנו אלו העמודים, נשקעו כל אלו של הצד האחר ונכנסו לנקב תהום רבה, משום שעלה הצד הזה של הקדושה העליונה, והוא חלקו להתעלות, ואז נשקע הצד האחר, ונכנס לאותו נקב של התהום.

טקסט הזוהר

ואלמלא דישראל חאבו, (בקדמיתא) לא יכיל לשלטאה בעלמא יתיר. ולבתר אוף הכי חאבו, ואמשיכו ליה עליהו כקדמיתא. ומההוא יומא, לא הוה עיטא, אלא למיהב חולקא לההוא סטרא אחרא בכלא, ברזא דקרננין ונסכין ועלוון. ותא חזי בגין כה עולה אתוקדא כלא באשא, לאכפייא האי סטרא, ולאסתלקא סטרא דקדושה, ובגין כה כד משה אוקים לאתר דא. אשתקע אתר דא.

תרגום לעברית

ואלמלא שישראל חטאו (בראשונה), לא יכול לשלט בעולם יותר. ואחר כך אף כה חטאו, והמשיכו אותו עליהם כמו בראשונה, ומאותו יום לא הייתה עצה, אלא לתת חלק לאותו הצד האחר בכל - בסוד הקרבנות והנסכים והעולות. ובא ראה, משום כה העולה נשרפת כלה באש, להכניע את הצד הזה ולהעלות את צד הקדושה, ומשום כה, כשמשה הקים את המקום הזה, נשקע המקום הזה.

טקסט הזוהר

תא חזי ויקם משה, האי סטרא דקדושה. ואשתקע סטרא אחרא מסאבא. ויתן. להאי סטרא דקדושה, ואתרפיא האי סטרא אחרא מסאבא. וישם, להאי סטרא דקדושה, ואתכפיא האי סטרא אחרא דמסאבא. ולבתר אהדר ויתן את בריחיו.

בא וראה, ויקם משה - זהו צד הקדשה, ונשקע הצד האחר הטמא. ויתן - לצד הקדשה הזה, ונרפה הצד האחר הטמא. וישם - לצד הקדשה הזה, ונכנע הצד האחר של הטמא. ואחר כך, ויתן את בריחיו.

טקסט הזוהר

ולכתר ויקם. מאי טעמא. בגין דיהא שירותא וסיומא בקימה, שארי בקימה, וסיים בקימה. בגין דבכלא בעי קימה, שירותא וסיומא. קימה בשירותא דסטרא אחרא אתרפי. ודא, איהו קימה לסטרא דקדושה, בגין לאתקיימא ולאסתלקא לעילא, למחוי אתקשרותא חדא כדקא יאות. בגין דכל זמנא דקדושה שלטא וסלקא, מסאבו שפיל, ומאיך לתתא.

תרגום לעברית

ואחר כך ויקם. מה הטעם? כדי שתהיה ראשית וסיום בקימה. התחיל בקימה וסיים בקימה, משום שכל צריך קימה - ראשית וסיום. קימה בהתחלה שהתרפה הצד האחר, וזוהי קימה לצד הקדשה, כדי להתקיים ולעלות למעלה, להיות התקשרות אחת כראוי. משום שכל זמן שקדשה שולטת ועולה, הטמא נשפלת ומנמכת למטה.

טקסט הזוהר

רישא דנקודה, דקיימא תחות דרגין די בסטרא אחרא, איהו ריש דרגא דלבר, רישא דדכורא, וקיימא רכיב על חד גמל, איהו רישא לבר דחד ערבובא דחשך דאתפשט.

תרגום לעברית

ראש הנקודה שעומדת תחת דרגות שבצד האחר, היא ראש הדרגה שלחוץ, ראש הזכר, ועומד רוכב על גמל אחד, הוא ראש לחוץ של ערבוב אחד של חשך שמתפשט.

דְּכַד תִּנָּנָא נִפְקָא מִגּוֹ רוּגְזָא תְּקִיף, אֶתְפָּשֵׁט הֵהוּא תִּנָּנָא, וְאִזִּיל רוּגְזָא בְּתַר רוּגְזָא, דָּא
עַל דָּא, וְדָא רָכִיב וְשָׁלִיט עַל דָּא, בְּחִיזוֹ דְּדִכְר וְנוֹקְבָא לְמַהֲוֵי כֻּלָּא רוּגְזָא תְּקִיף.

תרגום לעברית

שְׁכַשְׁעָשֵׁן יוֹצֵא מִתּוֹךְ רִגְזוֹ הַקָּשָׁה, מִתְפָּשֵׁט אוֹתוֹ עֶשֶׂן, וְהוֹלֶה רִגְזוֹ אַחֵר רִגְזוֹ, זֶה עַל זֶה,
וְזֶה רוֹכֵב וְשׁוֹלֵט עַל זֶה בְּמִרְאָה שֶׁל זָכָר וְנִקְבָּה לְהִיּוֹת הַכֹּל רִגְזוֹ קָשָׁה.

טקסט הזוהר

וְכַד שְׂאֲרֵי תִּנָּנָא לְאֶתְפָּשֵׁט, דְּחִיק מִגּוֹ רוּגְזָא בְּדְחִיקוֹ דְּחֵד נְקוּדָה לְאֶתְפָּשֵׁט, וּלְכַתֵּר
אֶתְפָּשֵׁט תִּנָּנָא (ק' ל' ע' א) דְּרוּגְזָא בְּעֻקְמִימוֹ, כְּחֵד חוּיָא חֲכִים לְאַבְאָשָׁא.

תרגום לעברית

וּכְשֶׁמִּתְחִיל הָעֶשֶׂן לְהִתְפָּשֵׁט, דוֹחֵק מִתּוֹךְ הָרִגְזוֹ בְּדִחְק שֶׁל נְקוּדָה אַחַת לְהִתְפָּשֵׁט, וְאַחֵר
כֶּךָ מִתְפָּשֵׁט עֶשֶׂן הָרִגְזוֹ בְּעֻקְמִימוֹת, כְּמוֹ נִחַשׁ אֶחָד חֲכָם לְהִרְעֵ.

טקסט הזוהר

רִישָׁא דְּנִפְקָא לְאֶתְפָּשֵׁט, אִיהוּ דְּרָגָא דְּאִיהוּ חֲשׂוּף, סָלִיק וְנָחִית, אִזִּיל וְשָׂאט, וְנָח
בְּדוּכְתִּיָּה, וְקִימָא דְּרָגָא לְאֶתִּישְׁבָּא, מִהֵהוּא תִּנָּנָא דְּנִפְיָק מִגּוֹ רוּגְזָא, וְאִיהוּ צֵל. צֵלָא,
עַל אֲתַר אַחֲרָא דְּאֶקְרִי מוֹת. וְכַד מִתְחַבְּרֵן תְּרוּוּיָּהּ כְּחֵדָא, אֶקְרִי (וִיצָא ק' ס' ע' ב)
צֵלְמוֹת, וְהָא אוֹקִימָנָא, תְּרִין דְּרָגִין אֵינוֹן דְּמִתְחַבְּרָאן כְּחֵדָא.

תרגום לעברית

הָרִאשׁ שֶׁמִּתְחִיל לְהִתְפָּשֵׁט, הוּא דְּרָגָה חֲשׂוּכָה, עוֹלָה וְיוֹרֵד, הוֹלֶה וְשֵׁט וְנָח בְּמִקּוּמוֹ, עַד
שְׁעוֹמְדַת הַדְּרָגָה לְהִתְיָשֵׁב מֵאוֹתוֹ הָעֶשֶׂן שִׁיּוּצָא מִתּוֹךְ הָרִגְזוֹ, וְהוּא צֵל. צֵל עַל מְקוֹם אַחֵר
שְׁנִקְרָא מוֹת. וּכְשֶׁשְּׁנִיָּהֶם מִתְחַבְּרִים כָּאֶחָד, נִקְרָא צֵלְמוֹת, וְהֵרִי בְּאַרְנוֹ, שְׁתֵּי דְּרָגוֹת הֵן
שְׁמִתְחַבְּרוֹת כָּאֶחָד.

האי צל, איהו שירותא דנקודה תתא דלבר, חשוכא דמרחקא מנקודה קדישא, דקיימא באמצעיתא. והאי איהו נקודה, דלא קיימא, ולא אתרשימת בגוונהא. ומינה אתפשטת פשיטו לבר ולתתא. ואיהי אשתקעת ולא אתחזיאת, ולא אתרשימת.

תרגום לעברית

הצל הזה הוא ראשית של הנקדה התחתונה החיצונה, חשכה שמרחקת מהנקדה הקדושה שעומדת באמצע. וזוהי נקדה שלא עומדת ולא נרשמת בגוניה, וממנה מתפשטת התפשטות החוצה ולמטה, והיא שוקעת, ולא נראית ולא נרשמת.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רמ"ג ע"א) ♦

טקסט הזוהר

האי אתפשטת לתתא, לימינא ולשמאלא, ואתפשטת באמצעיתא, גו חשוכא, קבל אלף ומאה. תרין סמכין מתגלפין לסטרא דא, ולסטרא דא, אתפשט חשוכא, בגו גוון אוכם ולא אוכם, דהא לית ליה גוון לאתקיימא ביה. ובההוא פשיטו, קיימין חשוכין אינון דשמשו במצרים, דכתיב (שמות י') לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים. וכתיב וימש חשך.

תרגום לעברית

זו התפשטה למטה, לימין ולשמאל, והתפשטה למטה לתוך החשכה כנגד אלף ומאה. שני צמודים נחקקים לצד זה ולצד זה, מתפשטת החשכה לתוך גוון שחר ולא שחר, שחרי אין לו שום צבע שיתקיים בו. ובאותה התפשטות עומדות החשכות אותן שמשו במצרים, שכתוב (שמות י') ולא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים. וכתוב וימש חשך. ההתפשטות הזו מתפשטת בכמה מינים, משנים אלו תוך אלו. בתוך אותה התפשטות יוצא זהר אחד שצבוע בזהב, וזהו זהב אדם. מתפשט הזהר הזה ומכסה את החשך של הראש, והוא הזהב שנכלל בו החשך.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

